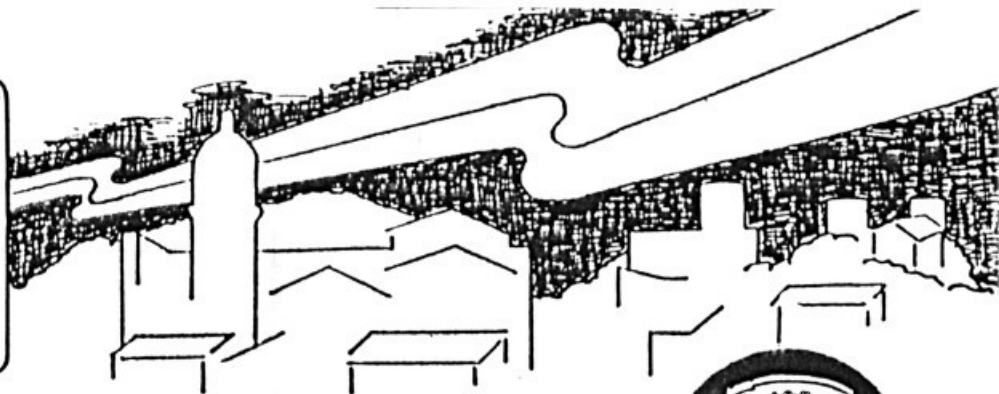

Nº 36

30 de setembre de 1988

D. L. PM 625 / 83

PREMSA
CORONA

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

EDITORIAL

UN, DOS MIRACLES

Més de dos n'hi hagué que disfrutaren el capvespre de l'homenatge al centenari; i disfrutaren de l'homenatge i de la gentada que hi havia, i del fet de que en això no es tenguessin en compte les habituals divisions de grups.

Tan avesats ja hi estam, a que tots els actes públics paresquin o d'uns o d'altres, i mai de tots, que aqueix dia pareixia com un miracle que tot el poble hi fós. Si a un acte com aquest l'haguessin deixat per motius secundaris, el sentiment popular no els hauria perdonat la deserció. Evidentment parlam de divisions més profundes que les polítiques; la cosa estava més amunt.

Quin goig veure tot el poble en torn a una mateixa realitat: logicament la realitat era novedosa i no conflictiva, i la resposta no comprometia massa, però el perill estava en el costum: el costum de viure separats en els conflictes, en que un perd el costum de viure amb tots; però sortosament les ausències no foren gaire significades, si és que n'hi hagués.

Tot el poble en torn a un fet "nostre", amb una forma de ser "nostra", un poc llunyana, com la d'aquell que no consegueix abastar fins al segle passat, fins a l'any 1.888. Cap de tots nosaltres hi havia estat, llevat d'un: l'homenatjat.

Quin Bell-veure tot un poble reunit en torn de la meravella de la naturalesa humana: 100 anys sans, clars i transparents!

Quin miracle era el més gran? el de la vida humana llarga com un segle, o el de la unitat sorgida de l'amor de tots? Foren dos miracles naturals.

La Redacció.

PORTADA:

futbol-homenatge-centenari

1

INDEX/CARTES

4

CARTES

5

PORTADA:

futbol-homenatge-centenari

1

INDEX/CARTES

4

CARTES

5

NOTICIARI/AJUNTAMENT

6

ASSOCIACIO VEINATS

7

JUNIPER SERRA, BEAT

9

Centenari:POESIES

10-11

Centenari: EL DIA

12-13

Centenari:ULTIMA HORA

14-15

PAGINA INFANTIL

16

ESGLÈSIA

17-18

DRETS HUMANS

19

DRETS DEL NIN

20

MUSICA

21

CONTE

22-23

ENTREVISTA:"Es Porrerenc"

24-25,27

ELS TOROS

26

PAGINA SANITARIA

28-29

PERSONATGES

30

ESPORTS:Futbol

31-32

CONTRAPORTADA:

El Centenari

34

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, Mª Magdalena
 Perelló Bibiloni, Catalina Parets
 Amengual, Gabriel Lladó Riutort,
 Pilar Bascuñana Bibiloni, Mateu Crespí
 Perelló, Xavier Bascuñana Coll, Toni
 Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespí,
 Sebastiana Sastre Coll, Mª Eugènia
 Pou Mulet, Marilena Pou Ferrer
 i Maria Crespí Payeras.

Col.laboradors: Valerie Green,
 Miquel Coll Isern, Bernat Morey
 Colomar.

Fotos: Pedro Pujol i Nadal
 Trías

Revista
 "SANTA EUGENIA"
 Revista per la Difusió
 i la Cultura

Nº 36. DL.PM 625/83

Aquest exemplar
 val 100 Pts

Redac.i Adm.C/ J.Ant.12 tel 62 02 60
 07142 - SANTA EUGENIA

Editat i imprès
 en multicòpia i fotocòpia
 a la Parròquia de Santa Eugènia.

Mallorca

Estimat amic Vidal:

Ens agradaria fer unes puntualitzacions a la teva carta publicada a la revista "Santa Eugènia" nº 35.

En primer lloc te direm que varem decidir escriure aquell article -que no estava dedicat a tu personalment- perquè era una cosa de domini públic que estava en boca de tothom; perquè te podem assegurar que varem esser els únics que ens varem fixar amb les faltes del programa de la fira. Pots estar segur que va esser molta gent, gent que ja sap que el mallorquí és una variant del català, així com el barceloní, el lleidatà, l'eivissenc, el solleric, etc..., cosa que veim que tu encara desconeixes o per ventura vols desconèixer.

Per altre part no varem parlar de la Fira en sí, perquè la nostra pàgina és una pàgina damunt normalització lingüística i no damunt informació local. De totes maneres varem deixar ben clar que no anàvem contra la Fira sinó tot el contrari.

Ara, que escrivim una carta i no un article de normalització te podem dir que la Fira és un acte molt important en el coneixement de Santa Eugènia a tot Mallorca i que per això estam molt orgullosos d'ella, i com a taujans esperam que duri molts d'anys.

En quant a la insinuació que fas dient que darrera el nostre article "hi ha altres coses més que normalització lingüística" te volem dir que vas errat, perquè pots repassar tots els articles que hem fet dins aquestes pàgines i segur que no hi trobaràs temes que no tinguin relació directa amb la llengua.

Finalment esperem que l'any que vé els organitzadors de la Fira s'assessorin damunt aquest tema i tinguem un programa més digne (lingüísticament parlant) comparable amb la Fira en sí.

Atentament

BIEL I MATEU

"MESTRESSES DE CASA"

Sr. Director:

L'Associació de Mestresses de Casa (Amas de Casa) de Santa Eugènia, li queda molt agraïda per l'atenció que tengué en el número anterior de la revista que vostè dirigeix amb la informació que li facilitam de les activitats, ajudes i altres temes de la nostra entitat.

Al mateix temps aprofitam l'ocasió per informar a les nostres associades de que les previsions que la directiva tenia en quant al curs de "Gimnàssia Femenina" s'ha desbordat; actualment con CINQUANTA les associades que estan inscrites en el dit curs, haguent de solucionar el problema fent dos torns: un de les 8 a les 9 de l'horabaixa, i l'altre de les 9 a les 10 del vespre.

Per altra banda, i en quant al curs de TALL i CONFECCIÓ (Corte i Confección) comunicam que es tornarà emprendre la primera quinzena d'Octubre, els dilluns i Dimecres de 8'30 a les 10 del vespre, essent gratuït per a totes les nostres associades que desitgin inscriure-se.

Santa Eugènia 21 de setembre de 1.988.

LA DIRECTIVA

NOTA DE LA REDACCIÓ: Insistim una vegada més que la revista està oberta a totes les entitats que vulguin publicar les seves activitats i projectes a través de la nostra Revista. Estariem molt contents de que les mateixes entitats fossin les que ens facilitassin el material cada mes, a ser possible abans del dia 15, ja que moltes de coses que passen al poble mos poden passar per alt, i si ho deixam, és simplement perquè no hem tengut notícies. Totes les entitats del poble, entitats de tot caire, poden aprofitar la nostra secció de cartes o noticiari per difondre el seu material. Estam a la vostra disposició.

La Redacció

NOTA DE LA REDACCIÓ: Es ben visible que la nostra Revista intenta promocionar la nostra llengua, motiu pel qual tradim tots els escrits que reben en castellà, però que estam també disposat a publicar-los en castellà sempre que hi hagi motius justificats que els interessats expressaran.

La Redacció

DEMOGRAFIA

BAPTISMES: 0

MATRIMONIS:

3-9-88 Miquel Pou Mulet amb Aina Mª Vives Amengual

"Enhorabona, nous esposos!"

NOCES DE PLATA:

23-9-88 Jordi Bauçà Rosselló amb Jacinta Amengual Pizà.

Que pogueu arribar a les d'Or!

DEFUNCIONS:

3-9-88: Aina Pou Roca (92 anys)

Descansau en el Senyor!

COM SERVIR-SE DEL TELEVISOR

- Emprar-lo quan ens fa falta, com una rentadora.
- Controlar els programes; sebre tancar-lo a temps.
- Utilitzar els controls com un bon conductor.
- Vigilar el mal gust d'alguns programes.
- Que no ens robi la lectura i el silenci.
- Fer-lo callar quan s'encaça la conversa familiar.
- El centre de la casa no és el televisor.

CASA DE LA VILA

PLE ORDINARI de 30-7-88

Donat que la clausura del curset de Natació no es celebrarà a Santa Eugènia, de moment queda anulada la inauguració oficial de la Piscina Municipal. Hi ha hagut la visita del Metge i de l'Apotecari a la Piscina, però no han emès el seu informe perquè encara no està tot acabat: tornaran un altra dia.

Moció Grup Popular: es tracta de la qüestió de poder veure a Mallorca el 26n programa nacional de televisió en castellà sense deixar de rebre la versió catalana: s'aprova per majoria absoluta.

S'informa de la situació de les NN.SS. segons la versió de l'arquitecte municipal.

Se dona comte de l'escrit de l'Escola Pública i del Consell Escolar sobre els desperfectes trobats en una aula després de la festa del 28 de juny passat. S'acorda demanar una fiança per a cada vegada que es demanarà el pati escolar o cada servici públic.

S'aprova el pagament d'un paquet de factures.

Vistes les sol·licituts d'ajuda al Patronat per a la millora de la Vivenda Rural a Balears, instades per Margalida Roig Amengual, i altra per Margalida Arrom Alorda i altra de Angela Coll Martorell, s'acorda deixar-les pendents, ja que no han sol·licitat llicència d'obres de cap de les obres.

PLE EXTRAORDINARI del 20-8-88

Orde del dia: petició del Grup Popular d'una Auditoria per aclarir totes les irregularitats econòmiques vistes a principi d'estiu.

Després de llarga discussió de fons particular, i al final, per votació, és denegada la dita auditoria.

Altra vegada se vota a veure si es podria demanar què podria costar una auditoria, sempre que no fos pagada per les arques municipals.

La redacció

NOTICIARI

Sens dubte que la major notícia des del nostre anterior número ha estat el CENTENARI de Mentre Antoni Cañellas, del que parlà tota la premsa mallorquina, i del que en trobareu senyalada informació.

També ha estat notícia que la botiga CAN FIDEU ha tancat. Un punt popular que ja no hi és.

S'han produït diversos ROBATORIS a cases i a persones.

L'equip de PRIMERA REGIONAL ha començat la seva lliga guanyant els tres primers partits.

S'ha fet una excursió a ITALIA; unes 15 persones feren aquest viatge per diverses ciutats d'aquest país.

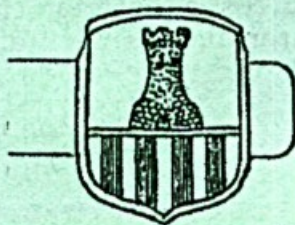
Tot torna a la normalitat i a l'escola s'ha començat un NOU CURS ESCOLAR.

També començaren el nou curs de GIMNASIA FEMENINA, organitzada per les Mestresses de Casa.

HISENDA inclourà enguany a Santa Eugènia a la revisió de cadastre de "rústica" juntament amb altres pobles de l'illa.

S'ha fundat i quedat constituïda la ASSOCIACIÓ DE VENINAT s'Aljub; informació a una altra pàgina aprop d'aquí.

S'ha suprimit el servici d'autocar d'aquí a Palma els DIUMENGES I FESTES, per falta de clients. No just a Santa Eugènia sino a altres pobles amb el mateix problema.

ASSOCIACIÓ DE VEINATS "S'ALJUB"

Aquest mes passat es va formar a Santa Eugènia l'Associació de Veïnats amb el nom de "Aljub". Aquesta associació que es mou sense cap fi lucratiu, està formada per veïnats del poble amb una finalitat molt concreta i consisa: la millora del poble en tots els seus aspectes; millorament urbanístic - enllumenat públic, instal·lacions esportives, neteja, etc - promoció de la cultura i aconseguir la màxima cooperació entre els veïnats de Santa Eugènia.

La Junta directiva estarà formada en principi per:

Presidenta.- Margarita Strandman
 Vicepresident.- Joan J. Ramis Canyelles
 Secretari.- Pep Mulet Canals
 Tresorer.- Joan Canyelles Vich

Vocals

Antoni Alorda Coll
 Bartomeu Miralles Coll
 Miquel Coll Isern
 Pedro Bover Mora
 Joan Canyelles Vich
 Gabriel Campaner Valles
 Mateu Crespí Perelló
 Sebastiana Sastre Coll
 Bartomeu Vert Coll
 Xisco Casellas Femenias
 Rafel Crespí Pol
 Josi Littho

Noltres que componem aquesta primera junta, desitjaríem el major recolçament possible per part dels demés veïnats del poble per poder complir de la millor forma possible aquesta tasca de formar un poble millor.

Per poder desenvolupar aquesta tasca d'una forma més directa hem format diferents grups que representen les distintes zones del poble: Ollerries, Alquerries, Coves, Puget, Poble; perquè d'aquesta manera els veïnats sempre tenguin a prop qualche membre de l'associació per poder plantejar els seus problemes, els seus dubtes o el seu ajut. Els representants de cada zona seran:

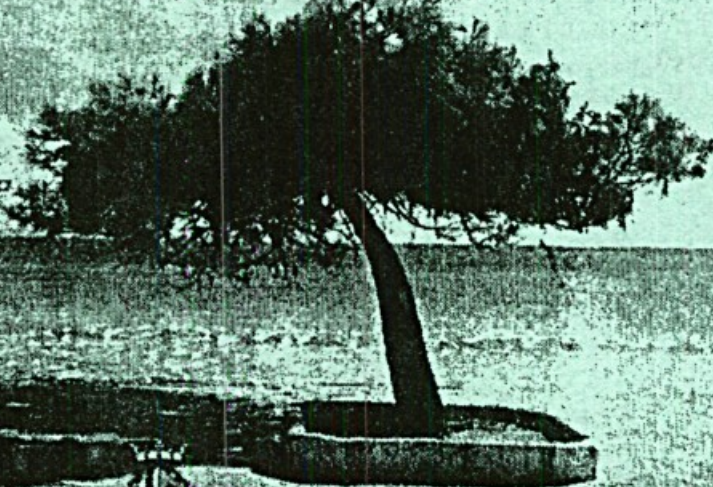
Coves.- Antoni Alorda Coll
 Ollerries.- Bartomeu Miralles Coll
 Poble.- Miquel Coll Isern
 Pedro Bover Mora
 Aina Amengual Canyelles
 Gabriel Campaner Vallès.
 Puget.- Mateu Crespí Perelló
 Sebastiana Sastre Coll
 Puig.- Bartomeu Vert Coll
 Xisco Casellas Femenias
 Alquerries.- Rafel Crespí Pol
 Josi Littho.

Donant per endavant les gràcies a tots aquells que vulguin ajudar-nos a aconseguir això que pretenem, esperam que entre tots millorem Santa Eugènia.

Associació de Veïnats "Aljub"

MALLORCA, M'AGRADES

Mallorca ens agrada neta, ens agrada verda, pura i natural. Neta a les platges, als boscos, als pobles, ciutats i carreteres. Amb aigües cristal·lines i sense incendis forestals. Mallorca ens agrada guapa. Cuida Mallorca de la mateixa manera que cuides ca leua.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

- Comptes corrents
- Llibretes d'estalvis
- Estalvi infantil
- Estalvi del pensionista
- Imposicions a termini fixat.
- Transferències
- Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs)
- Pagament de nòmines
- Pagament de pensions
- Xecs gasolina auto-6.000
- Tot tipus de préstecs i entre ells:
- Préstecs de regulació especial
- Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear

- Crèdits agrícoles
- Crèdits compra
- Compra i venda de valors
- Assessorament en inversions
- Xecs de viatge
- Canvi de divisa
- Caixes de lloguer
- Targeta 6.000
- Auto-Calxa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó)
- Descompte de Lletres
- Lletres al cobrament.

TARGETA "SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi.

Gràcies a la Targeta "Sa Nostra" pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

ÉS EL PATRÓ DE "PREMSA FORANA"

EL PARE JUNÍPER SERRA, BEAT

EL PAPA CELEBRÀ LA CERIMÒNIA DE BEATIFICACIÓ, A ROMA, EL 25 DE SETEMBRE

El Papa Joan Pau II beatificà a Fra Juníper Serra el passat 25 de setembre, a Roma. Una notícia prou sabuda per la majoria dels nostres lectors. Es per això, i per haver-lo elegit patró de la PREMSA FORANA que hem considerat un deure dedicar-li aquesta pàgina.

Aquest eminent teòleg va néixer a PETRA el 25 de novembre de 1713. Fou un incansable franciscà que el 13 d'abril de 1749 inicià la noble aventura de l'evangelització per terres americanes. Primerament se'n anà a Mèxic i des de 1769 fins que morí, el 28 d'agost de 1784, exercí el seu ministeri sacerdotal a Califòrnia.

Referent als mèrits de Fra Juníper S'ha de dir que fou d'una santedat serena, callada, sense que es tenguí notícia que mai es produïssin en ell situacions d'èxtasi, ni revelacions, ni miracles, ni altres manifestacions d'aquesta classe. El que sí resta provat -segons testimonis i documentacions- és que la seva vida va discórrer plena de fermesa i d'hunmilitat, fruit dels grans dons espirituals amb els que Déu el va afavorir.

Ara el decret de Beatificació del Venerable Fra Juníper Serra, l'església el reconeix com un dels seus fills morts en olor de santedat, el qual passa a nodrir el nombre dels benaventurats o feliços. Document en el qual també hi ha constància de la curació extraordinària per a intercessió seva, de la germana Bonifàcia Dyrda, presentada com a miraculosa per a obtenir la Beatificació de Fra Juníper, curació que va ocórrer al marge de la naturalesa i dels recursos de la medicina, la qual s'ha de considerar com a sobrenatural.

Complits, per tant, els obligats requisits, el Papa proposa les virtuts i vida del nostre Fra Juníper com a model per a tots els catòlics, el qual serà el nou beat que honorarà particularment l'església mallorquina.

O.A.

AIXÍ ERA FRA JUNÍPER

A la biografia de Fra Juníper llegim que en certa ocasió va arribar a la seva Missió amb els peus lligats i inflats, i portant sols sandàlies dissimulava el seu mal. Però amb la fatiga se li inflaren tant els peus que va arribar a una possessió quan ja no s'aguantava dret, i ho atribuïa a les picades dels camallargs, de tanta picor que sentia. Durant la nit, sense tèmer-se'n, es va fregar tant un peu, que el sendemà ensagnava tot, motiu pel qual es feu una llaga que li va durar la resta de la vida.

E L C E N T E N A R I

La Revista SANTA EUGÈNIA conscient del paper que li correspon en el poble vol deixar constància i sumar-se a l'homenatge que tot el poble tributà al nostre paísà Mentre ANTONI CAÑELLAS "SANT", el passar dia 28 d'agost. Per la nostra part, començarem aquesta feina de col.laboració l'any passat pel setembre fent una entrevista a Mentre Antoni amb motiu dels seus 99 anys. Enguany abans de l'homenatge publicarem unes notes i unes fotografies. Avui, i per acabar, publicam unes fotografies de l'homenatge, les poesies que li dedicàren i les pàgines de la premsa mallorquina que tengué a bé ocupar-se del tema. Enhorabona, Mestre Antoni! Enhorabona, Poble de Santa Eugènia!.

Dedicat a mestre ANTONI SANT per haver cumplit cent anys

A Déu de tanta bondat,
un favor vull demanar
que me deixeu explicar
lo que en el poble ha passat.

Molt alegres son ses festes
per a qui les pot disfrutar
totm això ho vull dedicar
a mestre Antoni Canyelles.

Es una festa tan gran
que mai podrem oblidar
vos sou es primer taujà
que heu arribat a cent anys.

Pareixent un jovenet
tan xulo i diligent
es poble està content
de tenir aquest padrinet.

Amb un dia tan hermós
per tothom tant desitjat
a la fi és arribat
a aquest vint i vuit d'agost.

Felicitat, mestre Antoni
que tot siga alegria
junt a la vostra família
que això passarà a l'història.

Sou més ric que un millonari
fent tot es bé que heu pogut
vos està ben merescut
arribar al centenari.

Vos sou un home de bé
aprofitat i molt noble
i en nom de tot es poble
vos felicita en Pep Verolé.

CENTENARI DE MESTRE ANTONI SANT

Tot es poble taujà
mos hem volgut reunir
perque a n'es nostro padrí
hem volgut homenetjar.

Cent anys avui heu complit
cent anys dia per dia
mp heu perdut s'alegria
es bon humor i es delit.

No vull allargar es repertori
i en cuatra gloses vos diré
lo que he pogut sabre i sé
d'aquest cent anys d'història.

Quan ereu at.lotet
i nou o deu anys tenieu,
sa lletra la aprenieu
amb En Biel Guimet.

Fill de s'escolà major,
també foreu escolanet
i de vi qualque glopet
enfutieu a n'es rector.

De mosso de sabater
llavors vos vareu posar
i un parei d'anys vareu estar
amb so mestre binissalamer.

Llavors, el Sen Soler,
i molt vos va ensenyar
i a Marsella vareu anar
a fer-hi de sabater.

Es requinto o clarinet,
aprengueru a tocar
i molt bé vos va anar
quan feieu de soldadet.

Es servici vareu acabar
i vos posareu de sabater
i d'es pareis que solieu fer
una pesseta feieu pagar.

D'es Balears es repartidor,
vareu esser devers set anys,
mirau si fa molts d'anys,
record que jo era atlotó.

Sa feina vareu deixar,
ara fa nou anys o deu,
sola, martell i tirapeu
encara deveis anyorar.

D'anys en duis un rosari,
un segle redò heu complit
i ara es poble reunit
vos homenetje es centenari.

Sa festa ben cumplida
es poble ha volgut fer,
heu estat un home de bé
tota sa vostra vida.

Ses gràcies jo vull dar
a n'es nostro Ajuntament
si ha sortit res malament
ha estat un erro humà.

Heu vengut de Ses Olleries
amb un bon carruatge
i per alegrar-vos es viatge
hi ha hagut tambors i xiramies.

Sa Nostra ha colabarat,
també el Club de Futbol
i de balladors un bon estol
sa festa mos han alegrat.

Es poble ha volgut ajudar
per fer aquesta festa
i que un altre com aquesta
poguem fer pes vostro germà.

Es glosad vull acabar
i sa darrera vos faré,
heu estat home de bé
per tot es poble taujà
i vos vol obsequiar
amb un objecte important
per vos MESTRE ANTONI SANT
protagonista de s'escenari
sou es primer centenari
d'aquest poble tant important.

S.Crespí.

28-8-1.988

EL DIA 16

DE BALEARES

12 SANTA EUGENIA

10

PART FORANA

29 de Agosto-88/EL DIA 16 DE BALEARES

SANTA EUGENIA

El centenario Mestre Antoni Cañellas Mascaró recibió el homenaje de sus vecinos

Mestre Antoni Cañellas, popularmente conocido como «Sant», recibió ayer en Santa Eugenia un gran homenaje con motivo de la celebración de sus 100 cumpleaños. Da la casualidad de que es el primer habitante del pueblo que supera el siglo de vida y por ello fue fuertemente aplaudido por todos los vecinos y amigos del centenario.

Mercedes Azagra/D-16

PALMA.-Mestre Antoni Cañellas recibió ayer por la tarde un gran homenaje en Santa Eugenia con ocasión de la celebración de su 100 cumpleaños.

Además de festejar su ono-

único que conserva una memoria casi perfecta. Se acuerda de todo. Yo no recuerdo haberle visto enfermo, creo que nunca le he visto ni con un simple catarro».

Después de oficiarse la misa en la parroquia del pueblo, el centenario dejó el carrito con

El centenario llegó a pie a la plaza acompañado de tambores y cornetas.

CENTENARI

mástica, se puede sentir muy orgulloso porque da la casualidad de que es la primera vez en la historia de Santa Eugenia que un habitante del pueblo ha conseguido superar el siglo de vida.

Mestre Antoni, popularmente conocido como «Sant», hizo su entrada triunfal en el pueblo en una carreta cargada de flores y tirada por un burro. «Sant» llevaba las riendas mientras iba cómodamente sentado en una silla y era aplaudido y vitoreado a lo largo de todo el recorrido.

Todo el pueblo se echó a la calle para aplaudir al centenario. Banderines, banda de música, gaiteros y muchas flores acompañaron a Mestre Antoni durante todo el homenaje.

Pedro Pujol, alcalde de Santa Eugenia, se mostraba orgulloso por tal acontecimiento. *«Es el acto más grande que se ha hecho en este pueblo desde hace muchos años. El está encantado y ha disfrutado mucho con la fiesta. Dicen los viejos del pueblo que ninguna persona había llegado hasta los cien años, que nunca había pasado esto».*

La música seguía sonando y los vecinos, vestidos de domingo, abarrotaron la plaza del pueblo para rendir homenaje al centenario.

Ni un catarro

Mestre Antoni es el séptimo de once hermanos y goza de una salud envidiable. Según una de sus hijas, *«físicamente se encuentra perfectamente. No le falla nada, ni siquiera el oído. Además, aunque acabe de cumplir cien años, es el*

el burro y se dirigió andando hacia la plaza ayudado por dos bastones. Allí le esperaba toda una multitud que no se cansaba de aplaudir y de lanzar «vivas» al aire.

Mestre Antoni no dejaba de sonreír. El alcalde de Santa Eugenia le dirigió unas palabras de agradecimiento y admiración y dio paso a la presentación de unos espectáculos que agradaron enormemente al cumpleañero.

Danzas y refrescos

El mayor entretenimiento vino de la mano de la agrupación de danzas de Santa Eugenia. Un grupo numeroso de niños bailaron para Mestre Antoni durante un cuarto de hora ataviados con los típicos trajes regionales. Tras la actuación, el centenario recibió un bonito ramo de flores formado por gladiolos y claveles. Mestre Antoni seguía sonriendo.

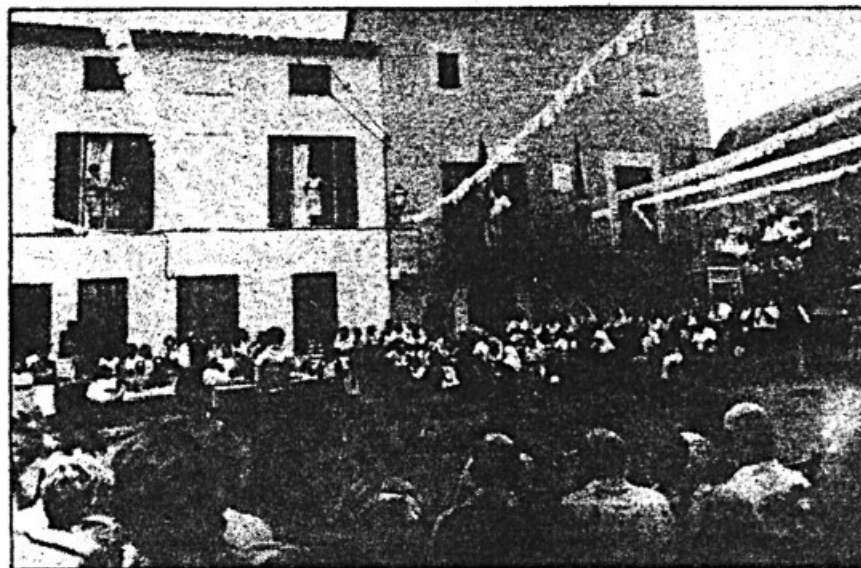
El homenaje continuó con un pequeño recital de versos y la entrega de diversos obsequios entre los que se encontraban una placa conmemorativa del acto por parte del ayuntamiento y varios artículos donados por distintas entidades locales.

La banda de cornetas y tambores que iniciaron el homenaje siguieron acompañando la fiesta hasta el punto final: un festejo popular con refrescos y cosas para picar.

A pesar de que el sonido de la música hacía prácticamente imposible entablar una conversación con el centenario, este afirmó que *«esta fiesta me ha hecho sentirme más joven y tengo que dar las gracias a todos por venir a mi homenaje».*

Mestre Antoni entró en el pueblo montado en un carro lleno de flores.

Entre los espectáculos que rindieron homenaje al centenario destacaron los bailes ofrecidos por la agrupación de danzas de Santa Eugenia. Niños y mayores homenajearon a Mestre Antoni y le ofrecieron un fuerte aplauso.

Santa Eugenia

Un gran recibimiento tributó el pueblo de Santa Eugènia a mestre Antoni «Sant».

Patrocinado por el Ayuntamiento

Todo el pueblo se vistió de gala para homenajear al centenario mestre Antoni «Sant»

Antelm Pujol

Fotos:Jaume Rosselló

Los vecinos de la localidad de Santa Eugènia brindaron un simpático y emocionante homenaje al ya centenario mestre Antoni «Sant». Puntualmente y así como estaba previsto las primeras autoridades locales encabezadas por el alcalde de la localidad Pere Pujol y el Consistorio en pleno aguardaban en las afueras del pueblo la llegada en carro del centenario. También montaban guardia la agrupación Aromas des Puig den Marrón y una gran cantidad de vecinos que esperaban la llegada del homenajeado.

A las seis y cuarto de la calurosa tarde llegó mestre Antoni «Sant» montado en un carro exquisitamente engalanado. Le precedían la Banda de Cornetas y Tambores de Santa Eugènia quiénes hacían su primera aparición en público que por cierto lo hicieron estupendamente. Esta banda acompañó a Mestre Antoni en su recorrido desde Ses Olleries hasta el lugar del encuentro.

EMOTIVO RECIBIMIENTO

El encuentro de mestre Antoni con las primeras autoridades entre los aplausos del gran público congregado fue realmente emotivo. El alcalde Pere Pujol, visiblemente emo-

Antoni Cañellas entrando en la iglesia junto con su hermano.

■ El centenario iba en una carroza exquisitamente engalanada y a su paso todo el público aplaudía emocionado

cionado felicitó a mestre Antoni quién con una gran sonrisa agradeció el recibimiento.

APLAUSOS A SU PASO

Los trescientos metros

que separan el punto del encuentro y la Iglesia al paso de la carroza todas las personas que se habían congregado aplaudían sensiblemente emocionados.

Una vez llegada la comitiva a la Iglesia, se dispu-

sieron a oír solemne misa concelebrada. La Iglesia estaba abarrotada de público. Una vez finalizada se celebró en la misma plaza una actuación de la agrupación Aromas des Puig den Marrón. Después el alcalde Pere Pujol, entregó una placa conmemorativa a mestre Antoni, además de otros obsequios de varias entidades sociales locales, el homenaje finalizó con un pequeño ágape.

Hay que señalar que mestre Antoni reside en el caserío de Ses Olleries. Antoni Cañellas es el séptimo

de once hermanos nacidos en Santa Eugènia. De profesión zapatero, ejerció el oficio en Marsella. Otra de sus facetas a lo largo de su vida fue el tocar el clarinete en la banda de música de su localidad natal.

Es un hombre simpático, afable y con sentido del humor. El ayer homenajeado tiene un hermano con 98 años quién también participó y felicitó en el homenaje de su hermano.

TODO UN EJEMPLO

Sin duda, el homenaje

■ Mestre Antoni «Sant» fue recibido por las primeras autoridades locales y por varios centenares de vecinos, entre vítores y muestras de cariño

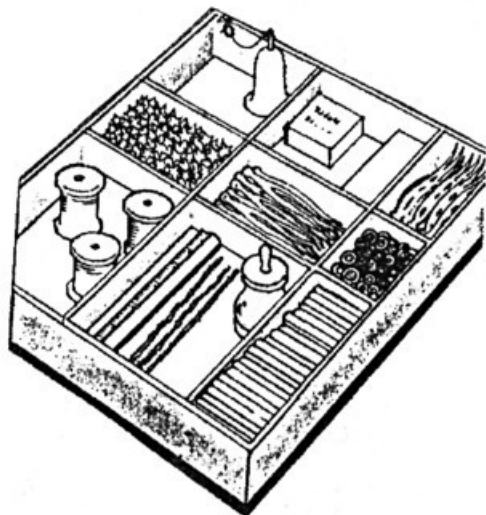
que le tributó todo el pueblo a Antoni Cañellas fue todo un ejemplo de solidaridad y convivencia humana, el pueblo se vistió de gala para recibir al centenario mestre Antoni. A nadie le pasó por alto la emoción que a todos embargó al presenciar la alegría de Antoni al verse homenajeado por todos sus vecinos y amigos de toda la vida. Todo un ejemplo el del pueblo de Santa Eugènia.

Señalar por último, que en el caserío de Ses Olleries todas las calles estaban totalmente engalanadas y con una pancarta felicitando a mestre Antoni «Sant» en su centenario. Realmente la celebración de este centenario se ha vivido con gran intensidad por parte de todos los vecinos de la localidad.

TORNADA A L'ESCOLA

Ja hi som, un curs més heu tornat a l'escola. Supòs que no estau massa contents d'haver acabat les vacances, però en el fons segur que vos agrada anar a l'escola i jugar amb els vostres amics, malgrat hageu d'estudiar un poquet. I la Pàgina Infantil segueix aquí, a la revista del poble, amb nous concursos, passatemps divertits, coses per fer vosaltres mateixos, i qualche cosa més sèria (però no moltes). Els concursos els podeu trobar a la pàgina de la revista però també vos siran anunciats a l'escola, amb la qual cosa tot serà més fàcil i ràpid, tant l'anunci del guanyador com l'entrega de premis. Però tot això serà al proper número, ara, i seguint un poc amb el que hem fet fins ara, vos donaré un parell de consells per guardar el munt de coses que haureu juntat per anar a l'escola:

-Per guardar els llibres, el millor que podeu fer és, empleant una capsa on hi cabin els llibres drets, feis com una estanteria. La podeu posar devora el llit, dins el guarda-roba, o damunt una tauleta... I si voleu omplir amb més coses podeu posar cartons perpendicularment, i a part dels llibres podreu posar el que voleu.

-També utilitzant capses, però més petites i més baixes, i posant-hi uns separadors, com veis al dibuix, hi podreu guardar els llapis, gomes d'esborrar, maquinetes, clips, bolígrafs, etc.

Es un exemple del que podeu fer amb molt poques coses, i si hi posau un poc d'imaginació segur que vos-ne sortiran més. Vos desitjo que vos vagi bé aquest curs i esper que ho passeu divertit amb la pàgina infantil.

Xavier

CARTES CRISTIANES

Apreciats amics:

La història de la fe d'un home no és el resum de les coses que creu, si no de les que ha volgut creure.

En la història de la fe de cada persona, no coincideix exactament lo que un creu amb lo que un vol creure.

Com que creure no és simplement admetre una realitat, sino que creure és voler conseguir fiar-se (de Déu en el nostre cas), però el que és curiós és que mai no aconseguim creure de la manera que imaginavem, i això fa la impressió de que un no ha consegut lo que volia, i torna a deixar el nostre esperit on estava abans, o ho pareix.

Constatam moltes de vegades que, quan arribam a una conclusió concreta, que la fe que haviem tengut abans era molt incompleta; però lo mateix pensarem de lo que avui hem descobert, d'aquí a una temporada.

El Camí de la fe el trobam sempre incomplet, sempre inacabat, sempre immadur, i a vegades això mos du una decepció.

Voldriem freqüentment que el creure fos estar segur i tranquil; i això no és així. O serà segur i tranquil, o insegur i tranquil. Hi ha un espai de vida de fe que tan sols és cubert pel "me fii", i això o no és segur o no és tranquil.

Podem descansar en l'amor de Déu, però no en la seguretat de la fe. Podrem gaudir de la pau de Déu, però drets damunt la punta de llança de la fe difícil.

A vegades les coses no son exactament així com voldriem, i aquesta de la fe n'és una situació en que la fe no és aquella creència segura i reposada que algún dia haviem imaginat.

fraternalment:

Nadal Trías Orell

TALLER DE PREGÀRIA

EL TEU INTERIOR

En les arrels de la vida

Caminam seguint ombres que mai aconseguim aferrar del tot: volem benestar, satisfacció externa, plaer que ompli tot l'organisme. Però aquestes ombres passen i sentim por. Necessitam aconseguir seguretat, fer-nos amos de nosaltres mateixos. Per això cercam el poder que mos faci importants, els doblers que mos facin propietaris de nosaltres mateixos. D'aquesta forma intentam comprar la nostra vida; però la vida segeix, com un riu que discor per entre les pedres i nosaltres discurrim per ella i mos perdem.

A vegades arriba el temps en que mos aturam i pensam, volguent coneixernos. "Quí pot coneixer lo humà a no ser el mateix esperit de l'home?" (cf. 1 Cor 2,11). Esperit és precisament aquest poder més alt de cercar en la nostra fondària. D'aquesta forma es revela davant nosaltres un continent nou d'existència que sols en oració entendrem plenament. Aquesta és la feina de l'home com esperit: penetra en el seu interior, descobreix la bellesa de la seva vida i la cultiva en forma de pregària.

Esperit de Veritat

Vertader és allò que s'expressa sense ocultaments, desvetllant la seva grandesa i les seves limitacions: és allò que s'ofereix sense mentir, sense enganar, sense confondre-nos. Una vegada que hem pres aquest camí interior sabem que solament en la veritat podem confiar-nos; aquesta és la condició de l'esperit de l'home que nosaltres descobrim ajudats per la gràcia de l'Esperit de Déu, en Jesucrist.

Caminant en oració, guiats per Jesús, trobam la Veritat del mateix Esperit Diví. Per això el tenim per advocat que mos guia a través del batzeram de mentides i apariències del món fins a arribar a la veritat completa. Això és l'oració: anar trobant la veritat de la nostra vida amb Jesús,

en direcció cap a lo intern. Lo que anomenam món és un lloc de confusió: mos atreu l'oblit del plaer, mos engata la locura dels doblers, mos fascinen les mil seguretats del poder. Endemés, molts de nosaltres mos trobam cansats de cercar, de desitjar, de remar contracorrent. Per això preferim oblidar, tancar els ulls i perdre-nos en el laberit de corrents encontres d'aquest món.

Així, idò, oració és mirar cap a dedins: és sinceritat per acceptar-nos tal com som, sense mentides ni seguretats aparents; és valentia per contemplar-nos sense vel ni embenament, en la nuesa de la nostra vida. Any rera any mos amagam per la por. Tapam la nostra realitat; mos amagam com els jueus que, per no mirar amb claretat cap a la mort, anaren construint la seva vida sobre un vel de lleis i més lleis aparents que tapaven la seva existència com una paret de mentida i por.

L'oració és lo contrari d'aquest vel de mentida i lleis. La llei és lletra que s'escriu en unes pedres i que comanda des de defora, mantenint l'existència esclavitzada. L'oració, en canvi, és transparència: és la veritat de l'Esperit de l'home que, guiat per Jesús, lleva els vels i penetra en el seu interior, trobant-se a sí mateix sense les mediacions falses del poder, del plaer incontrolat o dels doblers. Oració és la veritat de l'home que penetra dins sí mateix en llibertat, acceptant el seu propi ser en Jesucrist. Per això ningú el domina des de defora, ningú l'esclavitzava plenament. Oració és reflexió espiritual: aquella misteriosa capacitat que l'home té de tornar sobre sí mateix, cultivant la seva realitat, la seva veritat humana.

Xabier Pikaza

(Cuadernos de Oración, Nº 56)

CONEIXEM ELS DRETS HUMANS?

En el 40è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans

Crec que no hi ha cap persona mínimament instruïda que no hagi sentit parlar dels Drets Humans, i crec també que es va donant una progressiva acceptació i reconeixement de la seva importància per la convivència humana. Però —voldria equivocar-me— són poquíssimes les persones que coneixen el contingut i el significat d'aquestes dues paraules, fins i tot que els hagin llegit qualque vegada.

El fet que aquest any celebrem el 40è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, pot ser una bona ocasió per profunditzar un poc més en la història i el contingut d'aquesta Carta Magna aprovada a París per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de Desembre de l'any 1948.

Dret humà o Dret de l'home significa que hi ha uns drets fonamentals que posem pel fet de ser persones, que són inherents a la nostra naturalesa i dignitat humanes, i no fruit d'un regal de l'Estat o de la benevolència de la societat política. Aquesta consciència tan clara que avui tenim d'aquests drets, és pròpia dels temps moderns. A l'Edat Mitjana, per ex., s'acceptava com a cosa normal la desigualtat pel fet de pertanyer a un estament social, determinat pel naixement. Coneixien la igualtat essencial dels homes, la dignitat de la persona humana, feta «a imatge i semblança de Déu», però a base de subtileses o disquisicions mentals acceptaven, per ex., la licitud de l'esclavitud, del torment en el procediment penal, etc.

La reivindicació dels drets civils i polítics es va desenvolupar en gran part gràcies a l'aparició de la burgesia que reclama la supressió dels privilegis de la noblesa i la igualtat davant la llei. Dins el camp jurídic i constitucional Anglaterra va jugar un paper d'avantguarda, amb tres documents que formen part de la història de l'Estat de Dret: La Petition of Rights de 1622 que protegeix els drets personals i patrimonials, l'Acta de Habeas corpus, de 1679, de significació transcendental ja que prohibia la detenció d'una persona sense manament judicial amb l'obligació de sotmetre la persona detinguda al jutge ordinari en el termini de 20 dies, i finalment la Declaració de Drets (Declaration of Rights) de 1689 que reafirmava tots aquests drets.

La importància de la Declaració Universal dels Drets Humans promulgada per les Nacions Unides l'any 1948 està especialment en aquesta paraula: **universal**, ja que és la primera vegada que es fa un reconeixement internacional dels Drets Humans. Els drets enumerats en la declaració es poden dividir en dos grans grups. El **primer grup** fa referència als drets que provenen de la llibertat humana: el dret a la mateixa llibertat (Art. 1 i 2), prohibició de l'esclavitud (Art. 4), de la tortura i tracte cruel o inhumà (Art. 5), de les lleis penals amb efectes retroactius (Art. 11, ap.2), **de les restriccions a la llibertat de moviments** i a la sortida de qualsevol país (Art. 13). Llibertat de pensament, de consciència i de religió (Art. 18) llibertat d'opinió i d'expressió (Art. 19), llibertat de reunió i d'associació (Art. 20). Al **segon grup** de drets hi pertanyen els que l'Estat no solament no pot obstaculitzar (primer grup), si no que ha d'afavorir de manera positiva: és un deure de l'Estat concedir a tots per igual una protecció legal per mitjà de tribunals independents (Art. 7,8,10 i 12), s'ha de suposar la inocència de tota persona acusada mentre no es demonstri la seva culpabilitat (Art. 11), dret al sufragi universal i a la participació en el govern del país (Art. 21). I drets socials com el de la seguretat social (Art. 22), el dret al treball (Art. 23), a la lliure sindicació (Art. 23), a l'educació (Art. 26).

El gran problema d'aquesta sens dubte magnífica Declaració és el de la seva obligatorietat jurídica-internacional. Tots coneixem el doble llenguatge de tants Governos que accepten la Declaració però no la apliquen, trepitjant amb les seves dictadures o actuacions arbitràries molts dels seus articles. Per això és tan important una **educació profunda en el coneixement i vivència quotidiana d'uns drets** que pertanyen a la dignitat humana. Perquè a base de solidaritat responsable no deixem que mai es quedin en lletra morta, sinó que duguin als homes a «mantenir-se entre ells amb esperit de fraternitat» (Art. 1).

Pep Noguera

PRINCIPIS DE LA DECLARACIÓ DELS DRETS DEL NIN

1. Poder gaudir de tots aquests drets, sense excepció, distinció ni discriminació per motius de raça, color, sexe, religió, nacionalitat, opinió política o qualsevol altre condició.
2. Protecció especial, oportunitats i facilitats que els permeti desenvolupar en forma saludable i normal, i en condicions de llibertat i igualtat.
3. Un nom i una nacionalitat al moment de néixer.
4. Seguretat social, incloent-hi l'alimentació, la vivenda, les activitats recreatives i els serveis mèdics adequats.
5. Tractament, educació i cures especials en cas que pateixin impediments físics, mentals o socials.
6. Amor i comprensió i també el seu desenvolupament en un ambient d'afecte i de seguretat amb l'empar i la responsabilitat dels seus pares. Si això no és possible, d'institucions que veritablement els supleixi.
7. Educació i recreació gratuïts, oportunitats en igualtat de condicions que el permeti el desenvolupament de les seves aptituds individuals.
8. Inmediata protecció i ajut en cas de desgràcia nacional.
9. Protecció en cas d'abandó, crueltat i explotació.
10. Protecció en cas de discriminació racial, religiosa o qualsevol altra i educació amb esperit de pau i fraternitat universal.

Earl Clanton, 33 anys, pare d'una nena de set, mor executat a Richmond, el passat 14 d'abril.

Havia assassinat una bibliotecària. Atenuants: una infància d'una crueltat brutal i addicció a les drogues. Se'l condemnà l'any 1981. Es a dir, set anys d'agonia, de por i d'esperances.

Més dades per a la història. Dels cinquanta Estats de la Unió, 37 «gaudeixen» de la pena de mort. El 70% dels nord-americans estan a favor de la pena capital.

I, quants d'espanyols?. No ho sé, però hi ha un detall que a mi en va deixar cor-fred i com a empegueït de pertànyer a la raça humana. A rel de l'execució que comentam, i a través del programa «El Piruli» de la TV, sen's oferí les quasi darreres declaracions del condemnat, unes paraules plenes d'humanitat i sinceritat, com no pot ésser menys quan s'està a la vorera del més enllà. Doncs bé. Acabant ja el programa, Tola, el presentador del mateix, informà, compungit, que en aquells moments, la centraleta telefònica de la Televisió estava bloquejada de cridades de gent... a favor de la pena de mort.

Això és molt seriós. Quina sensibilitat social tenim com per a no saber, ja, que la justícia no és venjança; que si hom mata injustament a qualcú, l'Estat no l'ha de matar a ell, més bé ha de procurar retornar-lo a la seva dignitat d'home, que abans ha perdut per a convertir-se en assassí.

I ja ho sabem que hi ha casos que clamen al cel, que és difícil no sentir dins nosaltres aquell clam d'indignació que demana sang per sang. Però, com a individus i com a membres de la societat, cal que el cervell i la dignitat superin allò que de instint i d'odi hi ha en tots nosaltres. La vida és el màxim tresor de l'home. És «la seva» vida. La «seva» història, única i irrepetible. I cap Estat, cap persona, cap idea el pot desposseir d'aquest bé, que és el que dona suport a tot el que som. Cal seguir lluitant, cal seguir explicant a la gent el sentit de la vida i la mort. Des d'els mitjans de comunicació, des d'els Drets Humans, des de l'Església... des de l'esforç comú de tots els que creim en la dignitat de la persona i de la vida.

PENA DE MORT

BEETHOVEN

Segle a segle i compositor a compositor hem arribat al que tradicionalment ha estat considerat com un dels monstres sagrats de la música, sensa que ningú s'atrevesqui a criticar-lo. No podem dir que sigui inferior o superior a Mozart o Bach, "simplement", és un dels grans, i probablement, el més escoltat de tots els temps.

Ludwing van Beethoven nasqué a Bonn l'any 1770, podríem dir que estava predestinat a ser músic. El seu padrí va ser mestre de capella, el seu pare, encara que no va ser molt famós, també va ser músic. La intenció d'aquest últim era fer del seu fill un gran músic. Ell va ser el seu primer mestre, Ludwing a l'edat de quatre anys ja començava a despuntar en el difícil art de la música. Però pel petit, l'aprenentatge va ser un sufriment continuat, el seu pare el tancava dins una habitació amb el piano o amb el violí, el matava de feina.

La seva música està influenciada pels que foren mestres seus: Mozart i Haydn, els quals ja descobriren la seva genialitat.

Beethoven va ser un home que a causa de les enveges i del seu fort temperament tingué bastants d'inimics, encara que mai no li faltaren amics.

Al llarg de la seva vida Beethoven va sufrir tres fracassos amorosos que varen influir notablement en la seva obra.

L'any 1796 la sordera començava a fer la seva aparició, la desgràcia més grossa que pot sufrir un músic! a pesar d'això i dels sufriments que li feia patir continuava escrivint música. L'enfermetat va seguir creixent fins que el 1819 Beethoven va arribar a ser completament sord, ja no podia tocar el seu instrument preferit, el piano, però seguia escrivint obres; d'aquest període tan dur és la seva "Missa Solemnis".

Beethoven va morir l'any 1827 i va ser enterrat entre els sons del "Requiem" de Mozart.

Ludwig van Beethoven.

El que es coneix més de l'obra de Ludwing van Beethoven són les seves simfonies, n'escrigué nou, la tercera és coneguda amb el nom de "Heròica", la quinta és un cant a la llibertat com a voluntat humana lluitant entre els dos extrems: o victòria o ruïna, la sexta coneguda també amb el nom de "Pastoral", però d'entre totes aquestes la més coneguda és la Novena, concretament el darrer moviment conegut amb el nom de "Himne a l'alegria". Entre les obertures famoses destaquen "Leonara" i "Coriolano".

A partir de Beethoven l'escriure música no consisteix, com expressava la teoria Clàssica, en seguir unes regles que s'imposaven a la voluntat de l'artista, sino contràriament, en expressar els propis sentiments i idees sobre aquest món. Es un precedent del Romanticisme.

Mª Magdalena Perelló

Els escrits d'aquesta revista
manifesten únicament
l'opinió dels seus autors.

L'AMO EN TOMEU i MADÒ MARTINA (conte)

Protagonistes. "L'amon" Tomeu i Madò Martina la seva dona.
Acció. Davant Ca'n Topa (Santa Eugènia) dilluns dematí.

Tomeu.- Au Martina, deixa es motoret i vina a seure a la fresca farem un pa amb oli.

Martina.- Bon dia i bon any, l'amo, posareu dos "pambolis" amb "jamón" i una botella de vi.

T.- De's "clarete" que et conec.

M.- No passis pena ja no farem fantasies home.

T.- Allà hi ha es diari, llegi'l i dim que conta.

Na Martina es posa a llegir el diari.

M.- Mira aquí parla de Santa Eugènia. Diu que hi ha hagut un "desfalco". Aquest és el batle i aquests els "concejals".

T. És ben plantat aquest ajuntament, per esser importants, bona presència, i això de's "desfalco" em sona a foraster?.

M.- Mira que ho és ase. "Desfalco" vol dir que es comptes no surten falten "duros".

T.- I en deuen tenir molts, perque si en tenguessin pocs, aviat haurien trobat es forat.

M.- Molts o pocs! Aquí diu que ja s'acabat el problema i que tot s'ha arreglat.

T.- I això ho diu es batle, ei!, No els hi deu haver posat de la seva butxaca!

M.- Deixa't anar que això poc ens importa. Fixa't "Calle General Franco".

T.- Uep, i aquest és "de mis tiempos" i que fa per aquí Don Paco, jo em pensava que amb sos socialistes "sólo era historia".

M.- Això és que encara no han canviat ses plaques.

T.- O, que no els interessa, tanmateix en Franco o en Rodríguez.

Amb això passen un parell de jovenetes cap a s'estació.

T.- Uei jovenetes, i a on anau tan xalestes?

J.- A nedar a sa piscina (fent sa rialla).

T.- i que tenim piscina i tot per aquí.

J.- Sí, aquí per avall.

T.- Eh Martina, hi podem anar a veure sa piscina.

M.- Tu el que vols és veure ses jovenetes, saps si és vespre fossis a "puesto".

T.- Calla dona, anem per avall.

Arriben a la piscina.

T.- Collons! Quina piscina, hi podríem regar s'hort en tanta d'aigua.

M.- Deu esser mal de mantenir aquest safareig per un poble tan petit.

T.- Que no has vist els preus! Així no és "raro", per aquí bufen fort.

M.- Saps que et dic, anem a s'ajuntament, deu esser cosa grossa.

Arriben a sa plaça.

T. No et dic que per aquí som rics, mira't que n'hi ha de desenfeinat per aquí.

M.- No veus que esperen es metge tros d'ase.

T.- Vaja hores, això es perdre és jornal. Saps: jo sempre estaria malalt per aquí.

M.- Hi ho crec tu sols per veure "Dinastia".

Amb això surt un "Nero" de dins s'ajuntament.

T.- Quin genit! aquest home no vol pagar ses contribucions.

M.- És clar, deuen haver de pagar es "desfalco", per aquí també n'hi ha de tan beneits com noltros. Ja que hi som podem anar a veure es batle "mem" que conta.

T.- Mira'l allà en es cafè. Ei pareix en Reagan.

M.- Mentres no sigui com ell... tot va bé. Saps que he sentit, que diumenge que vé un home fa cent anys aquí.

T.- No, si aquí són fieres, ja ho deia jo.

M.- I es batle diu que això dóna esperances de vida en els homes de's poble.

T.- Això és que per aquí els hi donen poca canya ses dones, si estiguessin casats amb tu.

M.- Ja els en donaria jo de canya, no seuriem tan presumits.

T.- Anem a dinar, que si quedam per aquí ens cobraran doble. Perdonau, i que em dirien on és sa carretera de Sineu.

Home.- Anau tot dret, o millor, voltau a ma esquerra perque per aquí hi ha molts de clots. Han de fer sa canalització.

M.- Ja ho dic jo que bufen fort per aquí. Primer fan sa piscina que ses aigües.

T.- Dóna, és que en s'estiu fa molta calor (fent sa rialla).

M.- Ja te'n donaré jo de calor tros de banc, no te'n fotis, me pareix que per aquí "bien vestidos, bien lavados y muy poco cansados".

Els motorets rum rum rum cap a s'hort... i a darrera? Santa Eugènia, cada vegada més important i anomenat i més fals i enganós.

ENTREVISTA

A M B

TOMEU JUAN MORA A) "ES PORRERENC"

HEM ANAT A PASSAR UNA ESTONA AMB MESTRE TOMEU PERQUE MOS CONTAS UN POC DE LA SEVA VIDA I MOS XERRAS TAMBE DE LA SEVA FEINA D'EMPELTADOR PER LA QUE ES CONEGUT EN ES POBLE.

EN ES POBLE VOS CONEIXEN PER LA VOSTRA FEINA D'EMPELTADOR, CONTAU-MOS QUAN VAREU COMENÇAR I QUI VOS VA INICIAR DINS AQUESTA FEINA?

Vaig començar a l'edat de 8 anys anant a collir ametles, guanyant 1'50, això era l'any 27. Després me vaig llogar amb un mestre, amb el qui vaig estar 19 anys. Feiem feina en es camp, sembravem arbres, vinya, etc... Llavors en es 14 anys vaig començar a cordar i a 16 anys ja feia feines més delicades com empeltar, que m'anava molt bé, perquè jo hi tenia molt de gust amb aquesta feina. Però hi ha que dir que també hi fa molt sa pràctica, me'n record que varem anar a fer una feina molt important a Sa Porrassa, que era una finca que va comprar un francès, on hi varem sembrar 28.000 plantes i allà vaig aprendre molt perquè hi havia molta feina per fer.

Però quan vaig complir 18 anys me varen enviar a demanar per anar a sa guerra i vaig haver de deixar-ho tot.

QUE MOS PODEU CONTAR DE SA GUERRA VOS QUE LA VAREU VIURE D'APROP?

Sí, la vaig viure molt d'aprop perquè me varen enviar al Sud que és on se va iniciar Sa Guerra Civil.

Quan vaig complir els 18 anys me varen enviar cap a Cadis, perquè era temps de guerra i enviaren a demanar els joves que havien de fer el servei militar. A Cadis hi varem estar pocs dies ja que després ens anarem a Sevilla on hi varem estar 27 dies fent instrucció. Després de Sevilla ens varem anar a omplir baixes a les esquadres formades per sis persones

i com que sempre faltava gent, nosaltres anavem a cobrir sa baixa.

Ens varem anar en s'esquadra en el "front" que estava situat a un poble de Sevilla anomenat Monterubio on me varen ferir de bala a la cuixa esquerra, però vaig tenir molta sort perquè la bala no me va tocar cap os. Me dugueren a l'hospital de la Creu Roja que estava a Don Benito on i vaig estar 38 dies. Després d'això vaig tenir un mes de permís per a venir a Mallorca i mentre estava de permís va acabar Sa Guerra. Me'n vaig haver de tornar, ja que el meu batalló va esser destinat a Córdoba, per esser llicenciat. Una vegada llicenciats varem tornar cap a Mallorca però varem haver de fer 27 mesos més de servei a Campos.

FENT COMPTES, QUAN D'ANYS VAREU FER EL SERVICI?

En vaig fer 7 anys i 2 mesos.

VOS VAREN DONAR MOLTS DE PERMISOS?

No, només en vaig tenir dos en 5 anys. La primera vegada que vaig venir a Mallorca me varen donar un mes de permís, però quan vaig arribar aquí ja l'havia acabat, perquè per anar de Sevilla a València, en tren, varem haver de menester quinze dies. Després quan varem anar a València no hi va haver barco i varem haver d'esperar dins el port, fins que en va sortir un. I quan vaig arribar aquí ja havia acabat el permís i ja me varen avisar per sortir cap Alicante una altra vegada, però vaig tenir molta sort perquè no hi va haver barco per sortir. Me varen dir que tornàs un altre dia i així ho vaig fer. Un dia va venir la guàrdia civil a dir-me que m'havia d'embarcar el dia següent i me'n vaig anar cap allà.

Quan vaig arribar en el corté, el capità me va dir que me tallàs es cabells i que me passàs un mes dins el "calabozo", jo li vaig demanar perquè. Me va dir que havia arribat amb un mes i mig de retràs però quan li vaig dir que no havia pogut venir més prest, perquè no hi havia barco, me va demanar d'on era. Quan va sentir que era de Mallorca, no sabia de que li parlava i li vaig haver d'explicar on estava situada i me va perdonar.

I QUE VOS ENTENIEU AMB ELS DE LA PENINSULA?

Sí, noltros els entenien molt bé però ells no gaire, xerravem tots el castellà per entendre-mos. I no només els hi costava entendre-lo, sinó també llegir-lo, perquè a l'hora de passar llista no hi havia manera, en trobar noms mallorquins els havia de llegir un de noltros perquè no les sabien ni pronunciar.

I DESPRES DE SA GUERRA CIVIL QUE VAREU FER?

Després de Sa Guerra va seguir anant amb el mateix mestre, fins que me'n vaig anar cap en el Brasil a fer feina. Jo me'n volia anar cap Argentina perquè el meu mestre

hi havia anat a fer feina d'agricultor, i me va dir que allà hi havia molta feina per fer. Però per anar-hi t'havien de fer una "carta de llamada" que era un paper com mentres tu anaves allà per fer feina i per poder sortir del país, perquè sinó el cònsol no te donava sortida. Ens varen enviar una "carta de llamada" però des de Brasil perquè allà hi havia molta feina per fer i varem anar cap allà. Quan varem arribar a Rio de Janeiro vaig anar a veure es Cònsol i li vaig dir a veure si podria anar a l'Argentina a fer feina me va dir que sí perquè duia el passeport que posava que era agricultor i va arreglar tots el papers. Però després de quatre dies vaig veure que se havia de construir una fundació nova que era italiana i que necessitava oficials. Jo només sabia fer de "manobre" però me vaig ficar com a oficial; ja vaig començar a fer feina de veres i a guanyar doblers.

QUANS D'ANYS VAREU ESTAR EN EL BRASIL?

I entre una cosa i s' altra i vaig estar 10 anys.

Quan feia 7 anys que estava allà me vaig casar i la meva dona va voler venir a Brasil, on hi varem estar tres anys més; i després tornarem cap a Mallorca tots dos.

IDO COM VOS VAREU CASAR?

Ens varem casar per carta, jo me vaig casar allà dia 18 de juliol i ella se va casar aquí dia 6 d'agost. Jo vaig anar en es consolat per casar-me i me varen dir que cercàs dos testimonis espanyols per firmar i vaig enviar la lletra de casament cap aquí, varem passar un parell de dies, i per això no coincideix es dia de casament. I després ella va venir cap allà, i jo no sabia si la reconeixeria després de tant de temps de no veure-la.

QUIN ANY VAREU VENIR CAP AQUI?

Varem venir l'any 60 i de tot d'una no volia viure a Santa Eugènia perquè acostumat a molt de moviment arribar aquí a un poble tant petit era un canvi molt gros. Però després me va sortir una feina molt bona i vaig començar
segueix a la pàg. 27

Així es diverteixen els espanyols

Tots coneixem la «Fiesta Nacional», però el que no coneixem és el que de veritat fan al bou. Aquest és el relat del que passa. Al bou se'l prepara per a la seva darrera lluita, li unten els ulls amb vaselina i així hi veu menys, li posen cotó al nas i a la gargamella per a dificultar-li la respiració, li deixen caure pots de fusta en els ronyons i li peguen amb sacs d'arena fins a esgotar-lo, li posen aiguarràs a les potes a fi que aquestes cremin tant que li serà impossible deixar de moure-les. Li llimen les banyes a la meitat, així li lleven la força i la seguretat, ja que aquesta és l'arma natural que li ha donat la natura. Tampoc no podrem veure una agulla de fer calça que li han ficat i romput en els seus òrgans genitals. El matador no s'acosta al bou fins que no l'han perseguit per l'area i l'ha pogut observar des de la barrera. Es retira i no intervé fins que el picador li talla els músculs del coll, així no podrà llançar-se contra els seus assassins, i amb els músculs de l'espatlla tan deteriorats no podrà girar-se en defensa pròpia. Només quan el bou ha perdut molta sang i està del tot esgotat, el matador s'atreveix a mostrar el seu art, fent tot un acte de tortura.

Abans de la «fiesta», el bou està tancat en un caixó ben fosc, això és per aterrir-lo. Quan l'a-

mollen, i abans d'arribar a la plaça, li claven el primer arpó. Un animal prèviament maltractat, manipulat, tancat a les fosques i amb el mal que li ha fet l'arpó, recorre la plaça amb una actitud aparentment furiosa. En realitat, el bou és un animal atemorit que cerca csesperadament la sortida.

EL PICADOR

El picador ha de clavar la pica al coll del bou. Teòricament, només ha de ficar-se la punta d'acer de tres centímetres, però sempre hi claven els altres onze que se'gueixen. Això representa ferides de catorze centímetres de longitud que li provoquen al bou un dolor molt intens que el destrossa interiorment. Alguns picadors retorcen la pica per a augmentar la penetració, s'aguanten a la barrera i feren al bou pel costat a fi de provocar-li una hemorràgia i perforar-li el pulmó. Si el bou és massa perillós per al torero, el picador el castiga, deixant-lo mig mort. A cada bou li fiquen tres o quatre piques.

EL PAS DE MULETA

Després que els picadors deixen el bou mig mort, el torero demostra el seu valor donant-li el pas de muleta, esgotant-lo per l'esforç i la pèrdua de sang. El bou és un

animal miop, ximple, daltònic, i travat quan envestix el pedàs que mouen davant d'ell, pensant que és el culpable de tots els mals. Anomenen assassí al bou que no es deixa enganyar i envesteix al seu assassí.

LES BANDERILLES

Les banderilles acaben en afilats arpons metàl·lics de 5 cm., i encara són més llargues les banderilles negres. Els banderillers fiquen sis d'aquests arpons en les mateixes ferides que li ha fet el picador. A cada moviment del bou, les banderilles es mouen, fent que els arpons li foradin i esqueixin la carn, augmentant l'hemorràgia. El mal terrible que li provoquen aquestes ferides i la destrossa dels músculs del coll, és el que l'obliguen a baixar el cap. Quan el bou arriba a la plaça té el cap ben alt, en aquesta postura, per a matar-lo, el torero s'hauria d'enfilar a una escala per a clavar-li l'espasa, i això no seria del tot digne per a la «Fiesta Nacional».

ENTRAR A MATAR

Es tracta de clavar-li una espasa d'un metre de llarg, entre les vèrtebres, per a lesionar el

cor. Això en teoria, però no passa quasi mai. E l'ítem normal és que l'espasa se fiqui als pulmons i l'animal mori lentament. Després d'alguns intents el bou està viu, agonitzant, i gemegant llástimosament, vomitant sang, perdent l'orina,...

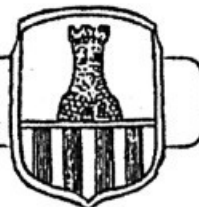
L'ARROSSEGAMENT

Finalment se li fica la puntilla per a intentar seccionar-li la medul·la espinal. Si la medul·la no és seccionada, si tan sols és danyada, el bou no és realment mort, sinó amb un cert grau de paràlisi, i és arrossegat viu i conscient (a Múrcia, el setembre del 1979, el bou es va aixecar quan l'arrossegaven).

Malgrat que la medul·la sigui seccionada, el cap del bou encara es viu uns minuts, per això ell sent tot el mal quan li tallen les orelles. El bou mai no arriba del tot mort al segon acte de la carnisseria. Així és com es fa la «Fiesta Nacional», que no és més que un assassinat, una tortura i una falsa cultura.

Bloc Ecologista de Campanet (BEC)

**Coordinadora Antitaurina de Madrid
Penya Antitaurina Mexicana**

ve de la pàg 25

ENTREVISTA

a tenir gent fent feina per jo
i m'hi vaig quedar

I XERRANT DE LA VOSTRA FEINA, ES
MOLT DIFÍCIL EMPELTAR?

No, difícil no ho és, però n'has
de sabre. Sobretot has de sabre
conèixer les plantes, perquè si
sa planta no està bé no li fasis
s'empelt perquè anirà malament.
Per aprendre ses coses han d'haver
assepegat, perquè tothom ha assepegat
qualque vegada sigui es que
sigui, si te diuen que no és mentida.

QUINS ARBRES HEU EMPELTAT?

Jo he fet empelts de tota classe
de vinya, d'ametler, de figuera,
etc..., hi tots m'agraden.

QUANTES CLASSES D'EMPELTS HI HA?

N'hi ha de quatre classes i cap
es fa amb la mateixa temperatura.
El primer empelt es fa quan comen-
çam l'any dins el febrer, i es
pot empeltar l'ametler i la vinya.
Després n'hi ha un altre a últims
d'abril, i s'empelten els garro-
vers i les figueres. La vinya
es pot empeltar a l'hivern i a
l'estiu però això s'ha de mirar
segons sa planta. En el febrer
es sol fer l'empelt que anomenen
de muda, sa talla. Hi ha un altre
tipus d'empelt que es diu a l'in-
glesa que té la ventaja que no
han d'esperar les sables de s'arbre
i és molt bo de fer ferrar. En
els altres empelts han d'esperar
que s'arbre cresqui. Llavors ve
s'empelt de juny que s'anomena
de placa; no només es fas en es
juny sinó quan s'arbre està bé,
més o manco però es fa en aquest
temps.

CATALINA I PILAR

SANTA EUGÈNIA

Els escrits d'aquesta revista
manifesten únicament
l'opinió dels seus autors.

S'ESTACIO

PUB AND VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao

BANCO DE BILBAO

JUGOS FRESCOS DE VEGETALES

Los jugos frescos de vegetales usados en los tratamientos de colitis, cáncer, diabetes, esclerosis múltiple, toxemia, artritis y reuma, etc., han dado resultados sorprendentes y maravillosos, prueba de sus excelentes cualidades nutritivas. No solamente son excelentes por su contenido en enzimas vitales y minerales, sino porque estos nutritivos se absorben rápidamente, a veces en unos minutos. Son unos tónicos excelentes, sólo tiene que probar un vaso de jugo fresco de zanahoria y manzana después de una noche sin dormir para ver como le llena de ánimo y le ayuda a encarar el día.

Los jugos de los vegetales son mejores bebidos enseguida, aunque se pueden guardar unas horas en el frigorífico en recipientes herméticos. Se pueden añadir un poco de perejil, o hierbas frescas, o uno o dos tomates frescos. También se pueden añadir un puñado de semillas de girasol, o almendras, para obtener una deliciosa bebida proteica.

LOS JUGOS

<u>vegetal</u>	<u>beneficios</u>	<u>nota</u>
celerí (apio)	Este jugo es importante, pues ayuda a eliminar toxinas que se amontonan en los tejidos y causan enfermedades tales como la artritis, el diabetes, coronaria, varices, piedras en el riñon, etc. Tiene un contenido alto en sodio orgánico (el acompañante del potasio orgánico), y es esencial para mantener la consistencia correcta de los fluidos corporales. También contiene calcio orgánico y otros minerales que ayudan a restaurar un sistema nervioso equilibrado.	Combina bien con el jugo de zanahoria, haciendo una bebida rica en minerales. No olvide de licuar las hojas también.
col	Un excelente limpiador de las membranas mucosas de los intestinos. Es también muy bueno para las úlceras de estómago, y el estreñimiento. Cura las infecciones de las encías. Este jugo tiende a producir gases porque destruye materia orgánica putrefacta en los intestinos (una cosa muy buena).	Es muy fuerte de sabor, y mejor mezclado con otros jugos. Otras verduras que contienen ácido oxálico orgánico son: las acelgas, hojas de remolacha, y col rizada.
espinaca	Probablemente el jugo fresco de espinaca actúa mejor que ningún otro jugo vegetal sobre el sistema vegetativo entero. No sólo limpia, y cura el estreñimiento, sino que ayuda a curar las mucosas dañadas del colon y del intestino delgado. Esto es debido a su ácido oxálico, que a diferencia del ácido oxálico inorgánico de las espinacas cocidas que forma cristales dañinos, estimula el peristalsis (los movimientos intestinales).	Jugo fuerte de sabor, que se puede beber solo, o mezclado con otros.

vegetalbeneficiosnota**lechuga**

La lechuga es un tranquilizante natural, buena para el estómago, y un diurético suave. Toda clase de lechuga puede ser licuada, la mayoría tiene un alto contenido en hierro. También son ricas en clorofila, excepcionalmente buena para la salud.

Es una buena idea licuar las hojas exteriores de la lechuga, que contienen más clorofila, y no son tan atractivas, para las ensaladas. El jugo combina bien con otros.

pepino

Un diurético natural muy bueno. El jugo del pepino también promueve el crecimiento del pelo por su alto contenido en silicio y azufre. Es un valioso regulador de la presión de la sangre debido a sus generosas cantidades de potasio. Alivia la reuma porque elimina el ácido úrico del sistema.

Este jugo tiene una acción rápida, y es ideal para "lavar" el sistema, especialmente unas horas después de una comida demasiado salada. Combina bien con los jugos de remolacha y zanahoria.

perejil

Aunque es una hierba, el jugo del perejil tomado en pequeñas cantidades con otros jugos es altamente beneficioso. Es bueno para las glándulas tiroideas y adrenales, mantiene un sistema genito-urinario sano, y también los riñones.

Debe beberse en pequeñas cantidades debido a su potencia. Combina mejor con jugo de celerí y de zanahoria.

remolacha

Uno de los mejores jugos para ayudar a incrementar los glóbulos rojos en la sangre, en anemias, o mejorar la sangre en general. Particularmente es beneficioso en mujeres que sufren alteraciones menstruales. El jugo de las hojas verdes de la remolacha tiene propiedades estrogénicas y ayuda a incrementar la fertilidad, también ayuda en la menopausia. Los minerales de este jugo limpian muy bien el hígado, los riñones, y la vesícula biliar.

Tiene un sabor muy fuerte, es mejor mezclarlo con otros jugos, como el de zanahoria. Puede licuar también las hojas verdes de la remolacha.

zanahoria

Los beneficios del jugo de la zanahoria son increíbles; ayuda a la digestión, es un tónico endocrino, limpia la piel, acondiciona a los ojos, y es un solvente para las úlceras y aun para los crecimientos cancerosos. Ayuda a combatir la infección, y calma el sistema nervioso, mientras proporciona vitalidad y un sentimiento de bienestar.

Este jugo puede tomarse en grandes cantidades, pues contiene muchas vitaminas, incluyendo grandes cantidades de pro-vitamina A.

Val.

NUREDDUNA

Costa i Llobera

Nuredduna és el títol del poema de Costa i Llobera on es narra la llegenda d'aquesta verge vident. Nuredduna és la neta del jerarca de una primitiva tribu anomenada Bòccoris fundada pels egipcis, aquesta tribu habitava prop de l'actual poble d'Artà on encara hi ha restes d'aquests primitius poblats a "Ses Païses".

La tribu de Bòccoris viu baix el temor de constants invasions dels pobles de la costa mediterrànea. Aquest temor fa que els habitants de Bòccoris apressin a uns viatjans grecs que costejaven l'illa cercant l'hospitalitat del poble. Els captius varen esser fets presoners i quan estava a punt de dur-se a terme el seu sacrifici als deus, d'entre ells un jove i gallard rapsoda de nom Melesigeni, fent ús de la seva única arma: una lira d'or, cantà un trist cant de comiat.

La verge Nuredduna quedà presa per l'hermosura del jove Melesigeni, el seu cant en una llengua desconeguda va fer ablanir el seu cor.

Quan el vell jerarca estava a punt de dur a terme el sacrifici del rapsoda, Nuredduna alçà els braços i fent ús del seu poder, com a vident i sacerdotessa, seguint la voluntat divina demanà l'inmolació del captiu i com a víctima escollida la seva entrega en vida a la gran Cova.

Fou conduit a la cova i fermat a l'altar, després begué un calze de narcòtic per calmar el patiment d'una mort horrible.

A la nit Nuredduna, guiada pels sentiments que el cor li dictava, va córrer cap a la cova per lliberar el bell captiu i salvar-lo de la mort segura. Després de lliberar-lo el va guiar fins a la seva nau on el seus companys l'esperaven amb impaciència. Melesigeni abans de partir s'agenollà als peus de Nuredduna vessant dolces llàgrimes d'agraïment i després va allunyar-se cap a la nau.

Mentres tant el poble de Bòccoris, sospitant de Nuredduna volgué registrar la cova. Descubert el seu engany la verge fou apedregada; Nuredduna traquent forces s'endinçà dins l'oscuritat de la caverna anant a morir davora l'altar, aferrada a la lira que el rapsoda havia oblidat.

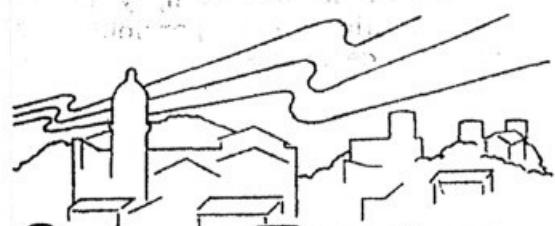
Però la desgràcia no havia acabat per la tribu de Bòccoris, va esser atacada per la tribu de Boken-Rau molt més nombrosa i preperada que cremà i destruí el poblat.

Els pocs habitants de Bòccoris que quedaven amb vida, davant l'humiliació que els suposava viurer dominats per estrangers, agafaren branques seques i entraren dins la gran Cova. Dins, devora l'altar, on encara hi estava recolzat el cos de Nuredduna sostinguent la lira del rapsoda en un abraç d'amor, feren una gran pira i encengueren la llenya fent una gran foquetera. Fent un cercle de mans unides voltant la foquetera saltaren dins la tremenda pira al mateix temps.

Mª Eugènia Pou Mulet

Així de dol vestides estau, coves d'Artà.

Així dins tes entranyes retens, Illa daurada,
l'eterna lira grega dels genis envejada,
do de l'antic monarca dels ideals cantors
a la flor de ton poble capaç de ses amors...
Mes allà ta filla augusta, que la gran lira porta,
dins ton fonçal poètic roman immòbil, morta!

SANTA EUGÈNIA

VERGE DE LLUCH 2
SANTA EUGÈNIA 3

Ha començat el campionat de lliga de futbol corresponent a la primera regional, categoria a la qual està inclòit el Santa Eugènia.

L'equip del Verge de Lluch ha estat el primer rival dels taujan que no pogueren iniciar millor la llarga i dura caminada de la lliga. El resultat de 2 a 3 simbolitza una victòria tan inesperada com important ja que suposa una confiança amb les pròpies facultats per afrontar uns equips teòricament més esports. Per altra part, l'interès i les ganes de quedar bé dels jugadors tècnic, malgrat els petits problemes, son necessaris per a que l'afició els acompanyi físicament i moralment.

Parlem un poc del partit del 22 de setembre. L'entrenador Martorell alinea el que pot-ser la formació habitual: Ferrà, Parets, J.Crespí, Guàrdia, Carbonell, J.Canyelles, P.Crespí, J.Jaume, Deià, Salvador, i Mateu. Bauça i Toni Coll, substituïren a J.Jaume i Deià.

El plantejament inicial i que durà tota la primera part, fou el típic de dos equips que no es coneixen i que no duen un rodatge, es-a-dir, fermes marcades a l'home, absència d'atac. Això es traduí en molt poques ocasions de gol, i un joc insul i gens espectacular. El 0 a 0 era el més just.

El panorama canvià totalment després del descans, un canvi d'un jugador local així com l'avanç de les línies prova el risc que vol correr el Verge de Lluch. Els gols són el seu fruit: Minut 64' 1 a 0; J'extrem dret després de desfer-se del marcador creua el balon lluny de Ferrà.

Minut 65' 1 a 1; Es treu desde el mig del camp, Carbonell avança amb la pilota, centra enmig per a que Pere remati amb el cap.

Minut 73' 2 a 1; Desconcert en la defensa taujana, tres locals sobren per marcar.

Minut 78' 2 a 2; Deià amb poc àngul afica la pilota dedins després de donar a un defensor

Minut 85' 2 a 3; Un altra vegada, Pere s'aprofita d'unes rebutjos defectuosos per transformar el gol.

La part negativa del partit fou un altra vegada tema de les targetes que pels taujans foren cinc, quatre de grogues i una vermella directa, una xifre estremada per un equip que desitja cuidar l'imatge i una plantilla que pot resultar curta.

SANTA EUGÈNIA 2 (Bauça i Salvador)
SON ROCA 0

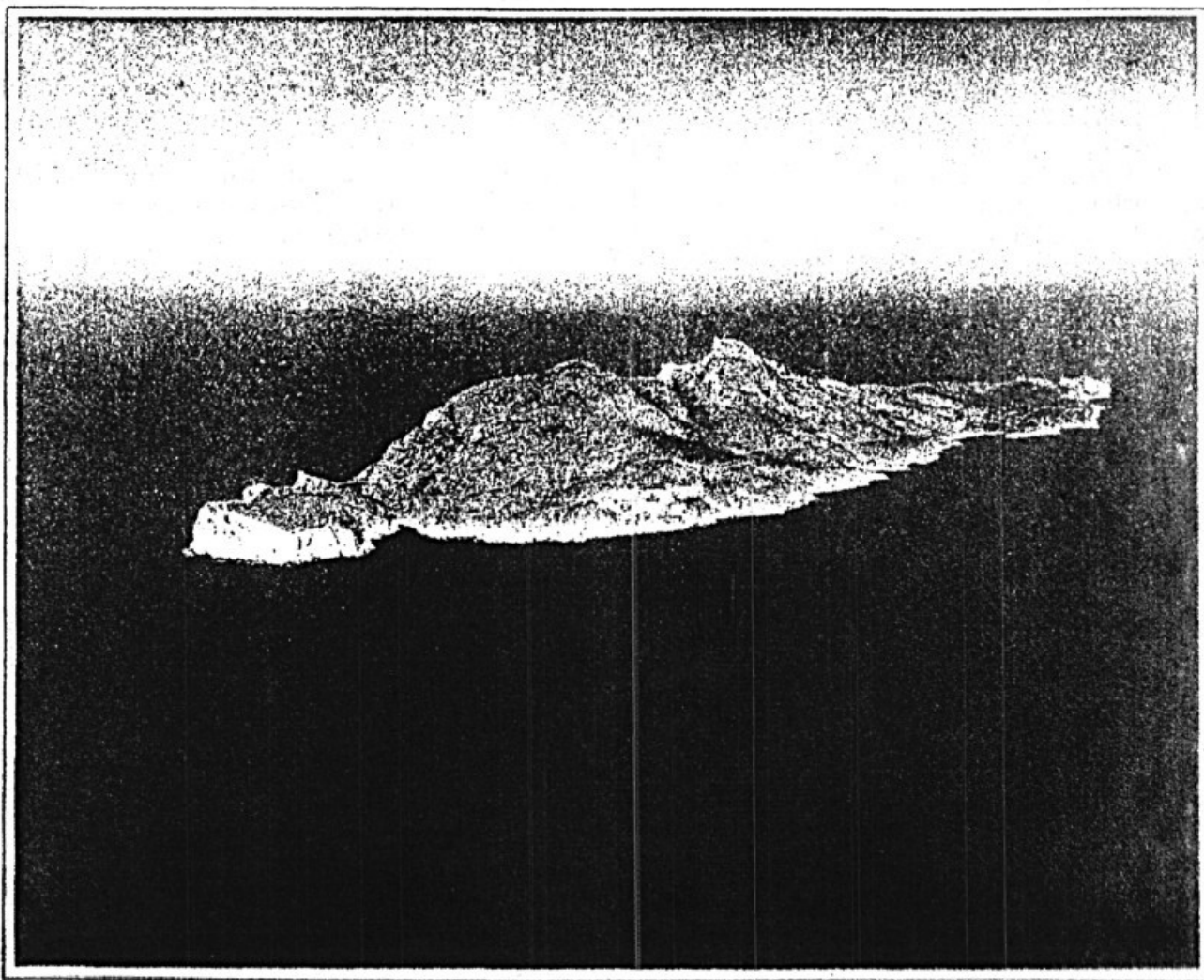
El primer partit dins el Pou Nou va resultar favorable pel Santa Eugènia que guanyà el seu rival per un resultat de 2 a 0, després d'haver acabat la primera part amb el resultat inicial. Fou en els segons 45 minuts on l'equip local demostrà estar més sencer físicament, qüestió que va esser determinant al final. Inclús es podria dir que el 2 a 0 va resultar curt ja que hi va haver altres oportunitats clares; en recordam dues de Salvador i una d'en J.Jaume. Es de destacar també el treball de Ferrà sota el pal i de la revelació de l'equip Toni Coll, que jugà tot el partit en substitució del lesionat P.Crespí, i per altra part, Bauça ho fela en lloc de M.Crespí, sancionat en el partit anterior. T.Arrom i M.Canyelles també tingueren oportunitat de sortir al camp. Això vol dir que ja s'han estrenat gairebé tots els jugadors que integren la plantilla.

Miquel i Toni

SANTA EUGÈNIA
REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

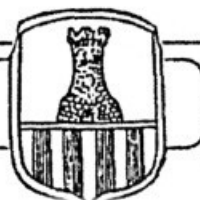
CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ENHORABONA MALLORCA
“ SA DRAGONERA ÉS NOSTRA ”

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

**MINYÓ,
INFANT
ESPORT**

CARNET
JOVE

FONER

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

FORN CA'N QÜEC

**ESPECIALITAT:
ENSAIMADES I PASTISSOS**

**C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA**

Bossa Madalenes (14 unit)	125 Pts
12 briochitos (bossa)	100 Pts
Galletes Oli integral(bossa)	85 Pts
Oli Oliva Pur "Balle" 1 l.	265 Pts
Oli Girasol "Balle" 1 l.	177 Pts
Oli Soja "Balle" 1 l.	160 Pts
4 rolls.paper higiènic	90 Pts
Servilletes Blanc i coler	100 Pts
Formatge "Grimalt"(Llombarts	
"Miniquesitos 1 Kg.aprox	850 Pts
Llixuet Super Karta 5 l.	195 Pts

**restaurant • bar
Ses
Olleries**

STA. EUGENIA

**TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800**

